

Tadeusz Grabarczyk

Odry, st. 1, gm. Czersk, woj.
bydgoskie, AZP 21-38/1

Informator Archeologiczny : badania 31, 149

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kości ciałopalne oraz fragment szpili kościanej i 2 naczynia misowate o identycznym ornamentem (meander, swastyki), zbliżonych pod względem formy i proporcji. Grób można wstępnie datować na fazę B₂/C₁.

Kurhan po przebadaniu nie był rekonstruowany, jedynie zniwelowano powierzchnię umożliwiając przejazd przez drogę leśną.

Kurhan 35:

W części północno-zachodniej obiekt był naruszony wkopem rabunkowym. Po zdjęciu nasypu, w pobliżu centrum odkryto niewielki, lecz stosunkowo głęboki grób ciałopalny jamowy z przepalonymi naczyniami, uławkami stopionych brązów oraz częścią grzebienia rogowego, jednoczęściowego. Na północ i północny zachód od grobu zalegał naruszony wkopem rabunkowym stos ciałopalny, zorientowany na osi północny wschód - południowy zachód. Pod nasypem kurhanu odkryto ponadto 3 obiekty kultury łużyckiej, były to jamy z licznymi uławkami naczyń.

Groby szkieletowe:

Włączając grób nr 69 pozostałe 4 przebadane pochówki szkieletowe – ze względu na wielkość jamy – można łączyć z pochówkami dzieci. Najbogatszy grób 68, zawierający pochówek najpewniej dziewczynki w wieku 5-7 lat, wyposażony był w: 3 zapinki, kołkę paciorków, igłę, szydełko, przęślik i 3 naczynia. Pierwotnie zaznaczony był kamieniem, który zsunął ze stropu jamy grobowej rozsypujący się nasyp kurhanu 35. Najpewniej bogaty był również grób 69 zlokalizowany obok kurhanu 33. Niestety został on wyrabowany już w starożytności i znaleziono jedynie: igłę, szydełko w oprawce drewnianej, stłuczone naczynie oraz sprzączkę z brązu i nieliczne paciorki.

Groby ciałopalne:

Odkryte w przestrzeni międzykurhanowej groby ciałopalne były pochówkami: popielnicowym (gr. 65), najprawdopodobniej jamowym (gr. 66). Z grobu 66 pochodzi m. in. ułamek stopionej, srebrnej klamerki esowatej oraz zapinka z brązu A II 41. Natomiast z popielnicy znalezionej w grobie 65 zdobiony grzebień rogowy oraz przęślik.

Materiały z badań wraz z dokumentacją terenową przechowywane są w Dziale Archeologii Muzeum w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

ODRY, st. 1, gm. Czersk, woj. bydgoskie, AZP 21-38/1

- cmentarzysko płaskie i kurhanowe z kręgami kamiennymi kultury wielbarskiej (okres wpływów rzymskich, fazy B₂/C₁-C_{1a})

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Tadeusza Grabarczyka. Finansowane przez Uniwersytet Łódzki. Dwudziesty ósmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 58 m².

Kontynuowano poszukiwania w północno-wschodniej części cmentarzyska, na odcinku, który bezpośrednio sąsiadował od zachodu z wykopem z 1996 r. Odślonięto ogółem 9 pochówków (nr 568-576) szkieletowych, popielnicowych i jamowych. Groby szkieletowe były wypełnione dużymi eratykami. Interesującego odkrycia dokonano podczas eksploracji grobu popielnicowego (nr 570) – wewnątrz naczynia znaleziono śladowe ilości spalonych kości, a poniżej kilka brakujących przykrawędnych fragmentów popielnicy. Może to oznaczać, że górne partie naczynia zostały uszkodzone już w momencie składania do jamy. Skąpe wyposażenie pochówków, głównie w postaci zapinek 1 serii VII grupy, pozwala datować to skupisko na schyłek fazy B₂/C₁-C_{1a}.

Materiały przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, dokumentacja tamże oraz w PSOZ w Bydgoszczy.

Badania będą kontynuowane.

Olsztyn-Brzeziny, st. 4 - patrz: wczesne średniowiecze

Opalenie, st. 3, gm. Gniew, woj. gdańskie - patrz: wczesne średniowiecze